

Tire og Tredvte Møde.

Tirsdagen den 14de Februar Kl. 2.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa Deres Herrers Pladsfer er omdeelt en til Folkethinget afgiven Udvalgsbetænkning.

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Istandsaftættelsen og Bedligholdselsen af private Beie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede.

Der afgaves 35 Stemmesedler, af hvilke imidlertid 1 erklæredes ugyldig af Mangel paa tilstrækkelig Betegnelse. Valgte bleve: Jensen med 34 Stemmer, Masmussen med 34 Stemmer, Frijs-Sjællinge med 32 Stemmer, Steel med 32 Stemmer og Drejer med 20 Stemmer (Hasle 14 Stemmer).

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af: Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 24de April 1860 om Afhændelse af nogle Kirkers og offentlige Stiftelses, Seminariefondens og det beneficerede Bøndergods. (Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 572—573).

Intet Vædringsforslag var fremkommet.

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget (see Tillæg A. Sp. 1673—74) og dets Overgang til tredje Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

14de Februar.

Derefter foretoges den sidste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af Forslag til Lov om Erklæringeres Meddelelse til Ansøgere og Klagere. (Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 573 ff.).

Lehmann: Denne Sag har jo oftere været til Forhandling her i Thinget, og er da bleven meget udførlig drøftet, idetmindste een Gang efter Medsaetelsen af et Udvalg. Jeg troer derfor ikke, at der om den fra nogen af Siderne vil kunne anføres Noget, som ikke allerede er fremkommet. Jeg for mit Vedkommende er fremdeles af den Overbeviisning, at dette Lovforslag hviler paa et urigtigt Princip, og at det er uden egentlig praktisk Betydning, hvorfor jeg ogsaa agter at stemme imod det, medens jeg dog ikke finder Anledning til at gaae ind paa nogen egentlig Drøftelse af selve Sagen, og det er jo ogsaa nærmest Regjeringen, som i saa Henseende har at varetage der Forbudne. Det, der for mig har den største Interesse, er denne i og for sig meget lidet vigtige Sags uafbrudte Gjentagelse. Landstinget har flere Gange modsat sig Forslaget, og det synes nærmest at være stillet som en Prøve paa, om Landstinget seer sig istand til at fastholde en selvstændig Mening overfor Folkethinget. Det er jo en Prøve, som maaskee netop i dette Dødblik ikke kan være uden Interesse.

B. Christensen: Jeg skal blot protestere imod den mærkelige Slutningsætning, hvormed den ærede sidste Taler fremkom, og som vist ikke Mange dele med ham.

Indenrigsministeren: Jeg maa ganske slutte mig til den ærede første Taler, og kan iøvrigt henholde mig til, hvad jeg under Sagens første Behandling her har udtalt. Jeg finder ogsaa, at der aldeles ikke er nogen Anledning til dette Lovforslag, især efterat der allerede for et Par Aar siden fra administrativ Side er truffet en Foranstaltning, som maa ansees for fuldkommen tilstrækkelig i den her omhandlede